

Sohár Pál

Vörös villogó fény az utcán

*nem látod? mit? a vörös foltokat a mennyezetem
átíszkolnak az éjszakán
fellopódnak az utcáról
vagy a házunk előtt álldogáló járműről*

*nem, nem kelek fel a cikázó vörös foltokért
majd az álom fertőtleníti az éjszakát*

*de kiért jöttek? a szomszéd házban lakó idős házaspár
valamilyikéért vagy a túloldali ház fiatal családjának
egyik gyermeke lett rosszul?*

a villogó vörös fény ismeri az irányt és az áldozatot

*de ez a vörös villogás biztosan a járvány vírusait szórja
a fákra a mókusokra az erdőben kóborló őzekre
az ablakunkon bekukucskáló örökzöld bokorra*

*nem, nem kelek fel az éjszaka derekán
engem ne mentsenek meg és én sem mentek meg senkit*

*talán egy szívroham tisztességesebb
módja az elvonulásnak mintsem vírusfelhőket hagyni hátra*

*hátha csak az öreg szívest vitték el
de azért tisztítsuk meg az ablakot whiskyvel
ha nincsen más kéznél
itt is ott is vörös foltok
a megfertőzött villanások lenyomatai a plafonon*

*hajítsd a whiskys üveget a villogó lámpába
és hagyj aludni
egy álom mentsen meg*

*megint az álmaid? mind megfertőződtek
és tudod hogy azok hova vihetnek
látod-e vagy sem
a mennyezetre freccsent vörös foltok nyoma
örökre itt marad*

*nem nem kelek fel inkább megvárom
hogy a vörös villogás rángasson ki a házból
ha a fekete helyett most ez a Kaszás új színe*

Igaz rémtörténetek

*Én már láttam a világvégét
ezerkilencszáznegyvennégyben,
amikor feljöttünk a pincéből,
és kinéztünk a második emeleti lakásunk
ezer darabra tört ablaküveg keretén*

*láttuk a feltörő tüzeket az éj sötét mezején,
vadvirágok borultak lángba mindenfele,
bokornagyságú tűz táncolt,
jajongva lángoltak fel a jegenyék;*

*szellem lettem én is, lobogtam mint
vékony füstfelhő az égő temető felett,
alattam lángokban a kis városunk; ilyen
a világ vége, ezután már nem történhet semmi,
sem jó, sem rossz.*

*De aztán egy napon, évtizedek múlva,
szeptember 11-én,
a Hudson folyó menti városban,
újra láttam a világvégét,
újra és újra és újra,
és ma már tudom, hogy semmi sem örök,
csak a vég,
és ez a gorilla toporzékol a világ felett, mint
aminek soha sincs nyugta.*

*Kezdet nélkül mit sem ér a vég,
valahol lennie kell egy másik világnak,
amely élni akar, ha nem máshol, akkor a föld
hasadékaiban, a gorilla lábai alatt,
mennél dühösebben tombol ez a szörny,
annál több hasadék keletkezik nyomában;*

*ma láthatatlan ez a gorilla, álcázza hatalmát
ez a szörny, fertőző farkával napok alatt
üresre söpörte a valamikor büszke sugárutakat,
hogy azokon a mai világvége szabadon masírozzon.*

Végidők hevében

*Amikor a tetőlakásodban a legnagyobb szükséged lesz rá –
(szép a kilátás a Central Park nemrég elkészült sivatagára)
áramszünet miatt, a klímád majd leáll, kézzel pedig nem lehet
működtetni.*

*Ne aggódj! Ha benzin sem kapható, lakájaid, majdnem ingyen
elhúzzák a Mercedesedet, merő hálából, vagy csak azért,
hogy életben hagyod őket;
nem kell tenned mást, mint rájuk fognod a pisztolyod,*

*máris bekötik magukat kocsid elejébe, és új életet lehelnek
a hintódba;
hámnak pedig jó lesz egy köteg áramra kiéhezett számítógépkábel;*

*Amikor a lőszerből is kifogysz, akkor rabszolgáidat lándzsával
tartod féken,
ami régi tévéantennákból és kiselejtezett útjelzőkből legyártható ...*

*A halmokban álló hulladékok korlátlan forrásai az emberi
találékonyságnak...*

*A jövő határtalan, csak a képzeleterő határolhatja be;
amikor a konzervek elfogynak és a gabonapehely-dobozok
összelapítva,
üresen hevernek, akkor majd patkányokra kerül sor...*

*szemfüles tőzsdések már nagyban fogadnak kedvező patkány-
szaporodásra...*

*De persze idővel a pénz szerepe megszűnik a kereskedelemben,
helyette ott lesz
a lándzsa és a dorong, ahhoz, hogy valakit fejbe verj,
a hulladéktégla is megfelel...*

*Tarts egy jó nagy franciakulcsot kéznél, talán nem is egyet, ha-
nem kettőt;
egyet az óvóhelyeden, a másikat a Mercedesedben,
nagy hasznát veheted mindkettőnek, hacsak egy másik ügyes
spekuláns rá nem teszi a kezét, és fejbe nem ver...*

*Idővel persze minden elfogy, minden a végére ér,
kivéve magát az időt,
de azon nem sok rágni való van, és csak szomjasabb leszel tőle.*